

Skræmmende tankegang...

Vi hører ofte begrundelsen for et had mod specifikke hunderacer/typer, at det er fordi deres hunde er blevet angrebet af sådan en. Jeg kan sagtens forstå at man bliver chokeret, vred og får en masse følelser strømmende igennem sig, da et angreb fra en hund, kan være en meget voldsom oplevelse.

Men de følelser og den oplevelse er ikke forbeholdt folk der oplever angreb fra specifikke hunderacer eller typer og der er ikke patent på oplevelsen og de traume der kan være som følge, af et hundeangreb.

Vi har ingen ret til at negligerer andre ofre for hundeangreb og sige at deres oplevelser ikke tæller. Jeg er sikker på at dem der bliver skamferet af andre hundetyper, har nøjagtig samme følelse som alle andre og er lige så vrede, chokeret og traumatiseret som alle andre, der oplever et voldsomt hundeangreb. Forskellen her er bare, at de ikke ønsker de hunderacer/typer udryddet og ikke render rundt med et had mod, de hunderacer/typer som de blev angrebet af.

Jeg synes det er utrolig skræmmende, at man kan ønske en hel hunderace/type, udryddet fordi man har haft en dårlig oplevelse med dem. Det svare til, at da jeg personligt mangler et stykke kød på hver side at mit venstre ben, så skulle jeg i dag mene at den race der dengang angreb mig, skulle udryddes. Men heldigvis er min tankegang ikke sådan, jeg mener at det er ejerne der skal ses på, ikke hunderacer, da hunderace intet har med angreb, eller aggression at gøre. Der findes uansvarlige hundeejere indenfor enhver hunderacer, store, små, mellemstore mfl.

Jeg får opfattelsen af at der er en del mennesker, der sidder fast i offerrollen og bare gerne vil have rollen som den forurettede. Dermed ikke sagt at de ikke er ofre, for som skrevet så kan et hundeangreb være traumatisk og voldsomt. Men der er meget meget langt fra at være et offer og så til at ønske hunderacer, fuldstændig udsløttet fra jordens overflade.

Det er udover min fatteevne, at man i disse tider år 2013 intet har lært af fortiden, ikke ønsker at lære og i det hele taget bare tager skyklapper og hørebøffer på, så man ikke har risiko for at få information og komme videre i sit liv.

Skylden for angreb ligger meget meget sjældent hos hundene, men oftest hos ejerne. Til tider ser man også at dem der bliver bidt, kunne have undgået det og der kan være mange faktorer der spiller ind, ved et hundeangreb. Men de faktorer ses der desværre ikke ret tit på, vi lever i et samfund som er lyn hurtige til at dømme og fordømme. Vi bruger ikke mange ressourcer på at finde årsagerne til angreb, men vi bruger ressourcer på at fordømme hundene og dømme dem til aflivning.

Faktorer som spiller ind ved hundeangreb / hundeaggression

Der er mange forskellige faktorer, der spiller ind ved hundeangreb og som forårsager problemer med ”farlige” hunde.

Ingen enkelt faktor er nogensinde hele historien. I stedet er der en kompleks række af faktorer, der påvirker hunde og resulterer i bidende og aggressive hunde.

Faktorer som vedrører hundeejeren

- Valg af hund
- Socialisering
- Ansvarlighed
- Træning af hunden
- Læren om hundeadfærd
- Løsgående hunde

Faktorer som vedrører offeret

- Adfærd omkring hunden, både menneskers og andre dyrs adfærd
- Børn som efterlades uden opsyn med hunde

Faktorer vedrørende hunden

- Sundhed
- Genetik
- Hundens psyke
- Socialisering af hunden
- Træning af hunden - uddannelse
- Beskytter mentalitet over for ejere, familie, ejendom, anden hund i familien
- Ressource beskyttende (mad, legetøj m.m.)
- Frygt baseret aggression

- Beskyttelse af afkom
- Hunden kan være skadet både fysisk og psykisk
- Provokation
- Løsgående med anden hund eller alene (flok og overlevelses mentalitet)
- Forskrækkelse

I en engelsk undersøgelse omkring bid på børn, obducerede man hunde for at finde ud af om der lå medicinske baggrunde for at hundene bed. Over halvdelen af hundene i undersøgelsen havde en medicinsk diagnose.

Uanset hvilken hund der bider, så er et bid et bid for meget. Og det må være i enhver interesse at få nedbragt antallet af bid og helt undgå dem, hvis det er muligt. Det opnår man ikke ved at smide hunderacer på en forbudsliste eller ønsker hunderacer fuldstændig udryddet, det viser alle erfaringer fra de sidste 20-30 år, fra lande med forbud af visse hunderacer og derfor ophæver de fleste lande, byer og stater raceforbud og implementerer lovgivninger som har fokus på hundeejerne og ikke hundene og støtter op med viden omkring hunde og hundeadfærd.

Af Charlotte Andersson

Copyright – Fair Dog